

L'Eucaristia, font de la sinodalitat

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Benvolguts diocesans:

Els darrers diumenges hem estat parlant sobre la sinodalitat. Amb tot, convé que tinguem ben present que la font i el cim de la sinodalitat és l'Eucaristia. En la seva realitat més profunda, l'Església és un misteri de comunió amb Déu (dimensió vertical) i de comunió entre els homes (dimensió horitzontal). Ara bé, aquesta comunió té la font en el banquet eucarístic. Sant Pau ho expressa amb claredat quan escriu als fidels de Corint: «El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos» (1Co 10,17). L'Església, la comunitat, s'entén com el cos de Crist. Però es fa com a tal mitjançant la participació en el cos i la sang del Senyor en l'Eucaristia.

Per això no ens ha d'estranyar que la Comissió Teològica Internacional, quan reflexiona sobre la sinodalitat, afirmi: «El camí sinodal de l'Església es plasma i s'alimenta amb l'Eucaristia» (*La sinodalitat*, 47). I afegeix: «La sinodalitat té la seva font i el seu cim en la celebració litúrgica i d'una manera singular en la participació plena, conscient i activa en el banquet eucarístic.» L'Eucaristia representa i realitza visiblement la pertinença al cos de Crist i la pertinença comuna entre els cristians. Així, doncs, creixerem en sinodalitat a mesura que alimentem la nostra vida en el banquet eucarístic.

La celebració de l'Eucaristia fa créixer en nosaltres els sentiments i els afectes que sustenten el caminar junts, la sinodalitat (cf. CTI 109). Comencem la celebració eucarística invocant la Santíssima Trinitat, perquè som conscients de ser assemblea convocada per Déu i cridada a viure la unitat i la comunió, a semblança del Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Després fem l'acte de reconciliació amb Déu i també amb els germans, perquè sabem que no podem presentar l'ofrena davant l'altar sense haver-nos reconciliat amb el germà

(cf. Mt 5,23-24). Prosseguim escoltant la Paraula de Déu. És una escolta que realitzem com a poble que se sap convocat per la Paraula i que en fa, d'aquesta, el seu aliment constant. Després, la comunió en el cos i la sang de Crist ens posa en comunió íntima amb Déu i propicia la comunió amb els germans. Rebre Crist en l'Eucaristia, unir-se amb ell amb tota veritat, equival a unir-se amb tots aquells amb qui ell ja és unit, tan realment, tan inseparablement, com ell s'uneix ara amb nosaltres. Aquesta comunió condueix, finalment, a la missió. Qui participa del cos de Crist és cridat a compartir aquesta experiència joiosa amb tothom. Cada celebració eucarística és un estímul perquè l'Església es posi en marxa a fi de portar Crist als homes que esperen la seva salvació.

L'adoració de l'Eucaristia fora de la santa missa perllonga i intensifica allò que s'ha esdevingut en la mateixa celebració litúrgica. L'adoració ocupa un lloc central en el procés sinodal, que és sobretot un procés orant. És significatiu que en el discurs de l'inici del procés sinodal i en l'homilia el papa Francesc parli de la importància de l'adoració. «Adorar, donar espai a l'adoració, allò que l'Esperit vol dir a l'Església» (Homilia 10-10-2021). Cada any, la festa de Corpus Christi ens recorda la importància d'adorar Jesús present en l'Eucaristia i d'agrair la seva presència.

